

ΕΛΛΑΣ

ΑΝΝΗΣ Δ. ΤΣΟΓΓΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΡΧΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 148 (43)

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1910

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΕΝΔΥΜΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΕΝΔΥΜΑ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σκούπα τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐξεπλάσσει τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὸν κ. Καββαδίου, οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι ἤγον ἐορτὴν ἐπὶ τῇ εικοσιπενταετηρίδι τοῦ ἀνδρός.

Τέλος πάντων, αὐτοὶ οἱ Γερμανοὶ σοφοὶ εἶνε φοβεροί. Δὲν ἄφησαν *Μισέλληνα*, ποὺ νὰ μὴ τὸν τιμώσιν.

Τὸ τηλεγράφημα ὅμως δὲν μᾶς λέγει ἐπὶ ποίαν ὑπόστασιν οἱ Γερμανοὶ σοφοὶ ἐδόξασαν τὸν κ. Καββαδίου!

Ὡς ἐφορον τὸν ἀρχαιοτῆτον;
Ὡς καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου;
Ὡς γραμματεῖα τοῦ ἴδιου κ. Καββαδίου;
Ὡς κλητὴρα τῆς Βιβλιοθήκης;
Ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου; ἢ
Ὡς ἀρχιμανδρίτην; ἢ
Ὡς ἐκκοιμητήριον τῆς Χωροφυλακῆς;

Γιατὶ ὁ εὐλογημένος δὲν ἔμεινε *θέσις* ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ποὺ νὰ μὴν ἦτο διορισμένη ἡ παγκόσμιος καὶ ἐνδοξος προσοπικότης του!...

Φανταζόμεθα τὸν κ. Καββαδίου εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Εἰσέρχεται ὁ ἀρχαιολόγος κ. Καββαδίας καὶ κάθεται εἰς τὸ τραπέζι του.

Μετ' ὀλίγον νὰ καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Καββαδίας.

— Καλὴ μέρα σας, κύριε Καββαδία.
— Καλὴ σας ἡμέρα, κύριε Καββαδία.
— Ἀρχήσατε ὀλίγον σήμερον, κ. Καββαδία. Δὲν εἶνε κατάστασις αὕτη!

— Κάτι τι ἀπόροπον, κ. Καββαδία. Νὰ μὲ συγχωρήτε.

Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Καββαδίας, ὁ ἀρχαιολόγος, θέλει καφέ.

Ὁ κ. Καββαδίας, ὁ κλητὴρ τοῦ γραφείου, εἰσέρχεται.

— Ἀμέσως, κ. Καββαδία.

Ὁ κ. Καββαδίας θέλει βιβλίον.

Ὁ Βιβλιοθηκῆρος κ. Καββαδίας τοῦ τὸ κομίζει ἀμέσως. Καὶ οὕτω καθέξῃς. Αὐτὰ εἶνε τὰ καλά τοῦ *συγκεντρωτικοῦ* συστήματος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσα παραδείγματα θὰ εἶχε νὰ παραστή ὁ κ. Καββαδίας.

Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Καββαδίας, μὲ ὅλας τὰς ὑποκειμενικότητάς του, μεταβαίνει εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, πέραν ὡς μισθοῦς τὸν μισὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ ἀνακηρύσσεται καὶ μέγας ἄνθρωπος εἰς τὴν Γερμανίαν!...

Ἐγείνε καὶ τὸ συλλαλητήριον τῶν φοιτητῶν κατὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὅλα ἦσαν καὶ μόνον... φοιτηταὶ δὲν ἦσαν.

Κατ' αὐτὸ ὁμίλησεν ὁ κ. Μιστριώτης, ὁ ὁποῖος παρουσίασε καὶ ἕνα ἀκόμη ὁ ξύμωρον εἰς τὰ τόσα ποῦ ἔχει.

Ἐκρηγνύει κατὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτὸς ὁ τῆς καθ' ἀρεσκείας ὑπέρμαχος!...

Ὅλα τὰ ἀνάποδα, τέλος πάντων, ἐδῶ πέρα θὰ συμβαίνουν!

Κατὰ τὸ συλλαλητήριον ὁμίλησε καὶ ὁ κ. Καζᾶνης, εἰπὼν ἀπὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπομπεύει τὸ Πανεπιστήμιον.

Εἰς πᾶσά αὐτος (λέξις παραγομένη ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τοῦ κ. Καζᾶνη «εὐσεβεῖς») βπενοθυμίζομεν εἰς τὸν μετριοφρονα καθηγητὴν, ὅτι τὰς πομπὰς καὶ τὰς διαδη-

λώσεις οὐδέποτε ἡ εὐαίσθητος καὶ πατριωτικὴ καρδιά του ἀπέχρυσεν...

Ὡς δ' ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος, καὶ ἄλλα ποτὲ ἀπεβίβη καὶ ἐσφύρη ὑπὸ διπλόων ὑποζυγίων, χωρὶς ἡ πομπὴ νὰ μὴ νῆ, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ψυχὴν του νὰ θλιβῇ...

ΜΑΤΣ—ΜΑΤΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΒΑΡΙΕΤΕ“
ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ο „ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ“

Κωμωδία εἰς πράξεις 4.

Ἴδου ἕνα ἔργον καθ' ὁλοκληρίαν ἑλληνικόν, παρμένο δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ σπιτιοῦ μας. Ὁ Πειρασμός ἀποτελεῖ μίαν ἀνάστασιν καὶ μίαν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ἔπειτα ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν ξένων ἔργων, τὰ ὁποῖα κατέκλυσαν τὴν Ἑλληνικὴν σκηνήν, ἡ τῶν κατὰ προσέγγισιν ἑλληνικῶν, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται κατὰ μακρὰ χρονικά διαστήματα.

Δὲν θέλω νὰ εἰπῶ τί ὅσα συμβαίνουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συνταξιούχου Ἀρεοπαγίτου συμβαίνουν εἰς ὅλους τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας. Κάθε ἄλλο.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΑΙ

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ „Πειρασμοῦ“.

Προσθέτω μάλιστα, ὅτι ἴσως νὰ μὴ συμβαίνουν εἰς καμίαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ εἶνε μόνον ἐν ἐξ ὁ μὲν α. Ἀποχωρίζω τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰ ἐπεισόδια τοῦ ἔργου ἀπὸ τὰς συνήθεις ιδέας καὶ τὰ καθημερινὰ συναισθήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν μεταξύ των συμπεριφορὰν καὶ τὰς συνήθειάς των, ἀπὸ τὸ περιβάλλον ἐν ᾧ γένει, εἰς τὸ ὁποῖον ζοῦν καὶ κινεῖται, καὶ ἐν ᾧ οὖν ὅτι τὸ περιβάλλον αὐτοῦ εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν, μέχρι καὶ τὸν ἐλαχίστον λεπτομερεῶν του, ἑλληνικόν. Ἄν συμβαίνουν δὲ κάποτε παρεξηγήσεις καὶ ἂν γίνωνται σφάλματα ποὺ προσβάλλουν τὴν συνέχειαν, οὐκ ἐμὴν ἀλλὰ φιλομύαν καὶ μεταστροφῶν του.

Χαρακτὴρες εἰς τὴν σφαῖραν τὸν γέλοιο, αὐτὸ εἰμπορεῖ νὰ χορηγήσῃ ὡς ἔδεμα κωμωδίας, ἀλλὰ κωμωδία πάλιν ἑλληνική, κωμωδία δηλαδὴ ποὺ δὲν ἐκφεύγει ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ καὶ δὲν γεννιέται. Καὶ αὕτη εἶνε ἡ κωμωδία, τὴν ὁποίαν ἐφάρμεν ὁ κ. Ξενοπούλου.

Ἡ κ. Κυβέλη διέπλεσε τὸν χαρακτὴρα τῆς Καμαριώρας, ἕνα νέον χαρακτὴρα δι' αὐτὴν, μὲ προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀρ' ἐνός ἔξαίρετος τὴν ἀνεγνωρισμένην καλλιτεχνικὴν τῆς ἀντιλήψιν καὶ ἀρ' ἑτέρου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ καλλιτεχνία μὲ ἰδιωτέραν ὁλοσπορήν, καθ' ὑπερβολὴν ἐμφανίζει δι' αὐτὴν, περὶ πάντας τὰς ἑλληνικὰς ἔργα. Κάποιαν ἀτίλειαν μόνον εἰς τὴν ἐνδομύαν τῆς καὶ κάποιαν ὑπερβολὴν εἰς τὰς κινήσεις καὶ κάποιαν ἐπιμονὴν εἰς τὴν ὑποκριτικὴν ἀφελείαν καὶ ἀνυπόδητὰ τῆς, ἐμπεριέχει καὶ διαισθητικὴν ἀφελείαν. Ἐν ἑνὶ μὲν οὐκ ἐπαρδῶν καὶ περισσοτέρῃ ζωηρότητι εἰς τὴν συμπεριφορὰν, μὴ φθάνοντα βέβαια μέχρις ἀποκαλίψεως τοῦ ἀληθινοῦ χαρακτὴρος τῆς ὑπηρετήσεως, θὰ ἦσαν φυσικώτερον.

Ἰσὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἔργον καὶ ἴσον ζῆλον εἰς τὴν ἐμφανίαν αὐτοῦ, φθάνοντα μάλιστα μέχρις ἡθοιοποιῶν. Ἐδείξαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἡθοιοποιοί.

Δ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ποῖον γεννᾷ ἡ ἐλαφρὰ καὶ εὐφρυνήσασα, συχνὰ δὲ προκαλοῦν καὶ τὸν γέλοιο, τὸν ὁποῖον γεννᾷ τὸ γέλοιο. Ἐπειτα ὁ ἠθικὸς σκοπὸς διέκει δι' ὅλου τοῦ ἔργου: ἀπὸ τῆς σκηνῆς καθ' ἣν ἐκρηγνύει ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ ὁργὴ τῆς κ. Δροσῆ καὶ φθάνον μέρους ὑπερβολῆς, μέχρι τῆς συμμῆς καθ' ἣν οὐδὲν ἡ πικρὰ καὶ ὁλοκληρὴν σκηνὴν νεοῦ ἀρ' ἡ κ. Παπαδοπούλου ἀναπτύσσει τὴν περὶ ἔρωτος καὶ συνζυγίας ἑλληνικῆς θεωρίαν τῆς μέχρι τοῦ σημείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ θεωρία ἀποδεικνύεται μίαν ἀποστομφορῶσαν, ἀθετεῖται δηλαδὴ καὶ λησιμονεῖται ὡς καθεστὸς καὶ δοξασία ποὺ λέγεται μόνον ὡς συμβολὴ πρὸς ἄλλους, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζεται ποτε ἀπὸ τὸν συμβουλευτὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν τὸν ἀπὸ τὴν ὥραν ποὺ ἀρχίζει τὸ ἀνακτάτωμα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Γεωργίου, μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ φαίνεται ὅτι τὸ ἀνακτάτωμα αὐτὸ δὲν προήλθεν ἀπὸ σεισμικῆς δόνησιν, ἀλλ' ἀπὸ μίαν πνοὴν ἀνέμου, ἡ ὁποία ἀπενευσεν ἀπὸ κάποιο ἀνοικτοῦ παραθύρου ἀπὸ τὴν ὥραν ποὺ παρουσιάζεται ἐμπρὸς μας, ὁ Πειρασμός: μέχρι τῆς στιγμῆς, ποὺ ἀποδεικνύεται ὅτι οὐκ ἀπέκτησε αὐτὸς δὲν εἶνε ἰκανὸς νὰ μὲς δόξησιν εἰς τὴν Κόλασιν, διότι εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀνθρώπων ἀκάνθας ῥόδων μέχρι τῆς στιγμῆς, τέλος, ποὺ ὅλοι παραδεχόμεθα ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ὑπὲρ ἕνα μίαν φορὰν μόνον καὶ ὅτι δὲν εἰμὲθα ὅτι ἐκπύοντο, ἀλλὰ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Παράδεισου, δηλαδὴ ἄνθρωποι οἰκογενειακῆς εὐτυχίας.

Μόνον εἰς ἕνα σημεῖον νομίζω ὅτι αἰ σκηναὶ ἐκτρέπονται ὀλίγον τοῦ φυσικοῦ. Εἰς τὴν γ' πράξιν, ἐνῶ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ ἐπεισόδια ἐξελίσσονται φυσικώτατα καὶ ἴσως περισσότερον φυσικὰ ἢ ὅσον εἶναι τὰ τῶν ἄλλων πράξεων, εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος, ἀρ' ἡ δηλαδὴ ἀρχίζει ἡ σύλληψις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν παγίδα, τὰ ἐπεισόδια ὁλοκληρῶν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς γάρας. Τὸ νὰ ἐμπεύσιν εἰς τὸ δόκανον ὁ νεαρὸς Τρίτων καὶ ὁ γέρον Γεωργιάδης, εἶναι φυσικὸν λόγον τῆς ἡλικίας των: ἀλλὰ τὸ νὰ ἀρεθοῖν νὰ συλληφθῶν οἱ Παπαστάμιον καὶ Δροσῆ, μὲ φαίνεται ὀλίγον δυσκόλον. Τόση κωμικὴ ἀνδοκίη εἶναι ἀπίθανος.

Ἡ φαιδρότης ἐν τούτοις, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν αἱ σκηναὶ αὗται, εἶναι τόση, ὥστε παρέχεται σχεδὸν ἀπαράρητον τὸ τεχνικὸν τοῦτο ἀντικείμενον. Ἄν δὲ ἡ ἀπαρὴ καὶ λεπτολόγος Κριτικὴ προσέξῃ εἰς αὐτὸ, τὸ κάμνει διότι πρόκειται περὶ συγγραφῆς γνωρίζοντος κατὰ βάθος καὶ τηροῦντος αὐστηρότης τῆς Τέχνης: τοὺς κανόνες καὶ περὶ ἔργου, τοῦ ὁποῖου ἡ φυσικὴ καὶ ἀβίαστος καὶ ἀπόσκοπος ἐξέλιξις καταπλήσσει. Οὐδὲ δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἐλάττωμα αὐτοῦ ἡ παρατηρηθεὶς ἀντιχρὴς ἐπεισοδίων τινῶν ἐπιπλοκή, οὐδὲ νὰ θεωρηθῇ ὅτι λησιμονεῖται εἰς τὰ ἐπεισόδια ταῦτα αἱ «εἰσεβάσεις» τῆς Κωμωδίας, τὰς ὁποίας προβλεπτοὶ ὁ κ. Ξενοπούλου.

Ὁρῶμεν νὰ προσθέσω ὅτι ἡ τελευταία τοῦ ἔργου σκηνή, καθ' ἣν ἡ κ. Παπαδοπούλου δίδει πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς καὶ τιμότητος, εἰς τὴν ἀποπεμπτομένην ὑπερτίαν εἶναι ἡ ἐπιτελεστέρα ὅλων, ἡ δὲ παρεμπιπτούσα ὁμολογία τῆς ὑπηρεσίας ὅτι τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρίον τῆς εἰναι διάφορα ἐκείνων ποὺ εἶναι καὶ τὸ χωρίον τῆς εἶναι μετ' ὅλην τὴν ὑπερβολὴν ποὺ περιλαμβάνει, δὲν ἐλαττώνει τὴν εὐγνώριον ἐντύπωσιν, τὴν ὁποῖαν ἀποκομίζει κανεὶς ἐκ τῆς λεπτοῦς καὶ ἐνθουσιᾶς τῆς ὅλου ἐπεισοδίου.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφύγῃ κανεὶς εἰς τεχνικὰς συγχύσεις, διὰ νὰ δεχθῇ ὅτι ὁ «Πειρασμός» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα ἔργα τοῦ συγγραφέως: «τοῦ μυστικοῦ τῆς Κοντσέσσας Βαλέρας» ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι ἡ τοπικὴ του χροιά τὸ κατὰστατον μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἔργων Τέχνης τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

Ἡ κ. Κυβέλη διέπλεσε τὸν χαρακτὴρα τῆς Καμαριώρας, ἕνα νέον χαρακτὴρα δι' αὐτὴν, μὲ προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀρ' ἐνός ἔξαίρετος τὴν ἀνεγνωρισμένην καλλιτεχνικὴν τῆς ἀντιλήψιν καὶ ἀρ' ἑτέρου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ καλλιτεχνία μὲ ἰδιωτέραν ὁλοσπορήν, καθ' ὑπερβολὴν ἐμφανίζει δι' αὐτὴν, περὶ πάντας τὰς ἑλληνικὰς ἔργα. Κάποιαν ἀτίλειαν μόνον εἰς τὴν ἐνδομύαν τῆς καὶ κάποιαν ὑπερβολὴν εἰς τὰς κινήσεις καὶ κάποιαν ἐπιμονὴν εἰς τὴν ὑποκριτικὴν ἀφελείαν καὶ ἀνυπόδητὰ τῆς, ἐμπεριέχει καὶ διαισθητικὴν ἀφελείαν. Ἐν ἑνὶ μὲν οὐκ ἐπαρδῶν καὶ περισσοτέρῃ ζωηρότητι εἰς τὴν συμπεριφορὰν, μὴ φθάνοντα βέβαια μέχρις ἀποκαλίψεως τοῦ ἀληθινοῦ χαρακτὴρος τῆς ὑπηρετήσεως, θὰ ἦσαν φυσικώτερον.

Ἰσὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἔργον καὶ ἴσον ζῆλον εἰς τὴν ἐμφανίαν αὐτοῦ, φθάνοντα μάλιστα μέχρις ἡθοιοποιῶν. Ἐδείξαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἡθοιοποιοί.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΞΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ
ΠΩΣ ΕΜΥΟΥΝΤΟ ΕΙΣ ΤΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΙΣΙΔΟΣ

Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Ποῖν εἰσελθόντων εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν μυστηρίων τῆς Ἰσίδος, αὐτὰ ἔχουν πολλὴν ὁμοιότητα μετὰ τὰ Ἑλενοῖνα, ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν τινα περὶ τῆς Ἰσίδος.

Ἡ Ἰσις, θεὰ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ Διὸς, ἦτο ἡ προσωποποίησις τῆς γονιμοποιῶς δυνάμεως τῆς φύσεως. Παρίστανον αὐτὴν διὰ νεαρᾶς δαμάλεως. Ἐκ τούτου οἱ Ἑλενοὶ τὴν ἐταῦσαν μετὰ τῆς ἀγέλαδος Ἰσίδος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ὤφειλαν εἰς αὐτὴν, κατὰ τὴν μυθολογίαν, τὸν σῖτον, τὴν κριθὴν καὶ ἕν γένει τὰς πρώτας γνώσεις τῆς Γεωργίας, οἱ Ἑλενοὶ δὲν ἐβρόδιναν νὰ λατρεύουν αὐτὴν ἐν τῷ προσωπῷ τῆς Δημήτρος.

Συνήθως ἡ θεὰ αὕτη παρίστατο εἰς τὰ μνημεῖα καὶ τὰ μεταλλὰ ὡς νεανὴς ὄραία, με κεφαλὴν γερασφόρον ἢ ἐνίστη ἀντὶ κεφαλῆς: φέρουσα τὸν δίσκον τῆς σελήνης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ θηλάζουσα τὸν υἱὸν τῆς Ὀφρον. Ἡ λατρεία τῆς Ἰσίδος, ἡς τὰ σύμβολα ἦσαν τὸ σῖτον καὶ ὁ λόφος, ἦτο λίαν διαδεδομένη ἐν τῇ εὐρείᾳ χώρᾳ τοῦ Νείλου. Ἐλατρεῖτο δὲ αὕτη διὰ τὸν μυστηρίων, τὸν ὁποῖον παρέχοντες τὴν περιγραφὴν.

ΤΟ ΒΑΘΥ ΠΗΓΑΔΙ

Τὸ κέντρον τῶν μυστηρίων τούτων ἦτο ἡ μεγάλη τοῦ Χέοτος πυράς εἰς ἣν ὀδηγοῦντο οἱ μέλωντες νὰ ὑποσώσῃ τὰς δοκιμασίας τῆς μυστικῆς. Εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ἔργου τῆς πυράς αὐτῆς τῆς ὑπάρχει πρὸς Ν. ἑσόδος, ἡ δὲ ὁδὸς εἰς εὐρείαν αἰθούσαν εἰς ἣν ἀνασταύοντο τὰ σώματα τῶν

τῶνδε εἰσαχθέντων μετὰ τὴν τεμαχίαν τοῦ σιδήρου.

Ὁ νεόφυτος ὤφειλε νὰ διατρέξῃ τὸ ἄλσος τοῦτο, εἰς τὸ ἄλσος τοῦ ὁποῖου συνήγαγε ποταμὸν, ὃν ἔπρεπε νὰ διαβῇ κολυμβῶν. Μόλις ὁμοῦ ἐφάνηεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, μεγάλη τοραχὴ τοῦ ὕδατος, προκαλουμένη ἀπὸ δύο μηχαναῖων τροχῶν ταχέως στρεφόμενων, τὸν ἐσταμάτα καὶ τὸν ἠνάγκαζε νὰ παλαίῃ κατὰ τὸν κρημνόν.

Η ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΣΚΑΛΑ

Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ δυνάμεις τοῦ ἠερίσαν νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν, σιδηρὰ κλίμαξ παρουσιάζετο. Ἦτο ἡ τρίτη δοκιμασία. Εὐθὺς ὡς ἔθετε τὸν πόδα ἐφ' ἐκείτης βαθμίδος, ἀνεμοῦ ἔσειε τὴν κλίμακα καὶ τὴν ἀπεκρίνε. Ἐπρεπε τότε νὰ ἐξῇ τὴν ἐτοιμότητα νὰ ἀρπάξῃ δύο χαλκιδόκους: καὶ τὴν κατερχόμενος μέχρις αὐτοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ὤφειλε νὰ μὴν ἀπληρονομήσῃ, ὥς οὐ ἐβλεπε νὰ ἀνοίγεται ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἀρκετὰ ὑψηλοτέρᾳ του, θύρα, εἰς ἣν μετὰ πολλὰ, προσπαθείας ἐφθάνει. Ἐκεῖ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τὸν ἱερέαν καὶ ὀδηγεῖτο εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἰσίδος, ὅπου ἐδέχτο συγχαρητήρια διὰ τὴν εἰς τὰς τέσσαρας ταύτας προκαταρκτικὰς δοκιμασίας ἀντοχήν του.

ΜΗΣΤΕΙΑ 41 ΗΜΕΡΩΝ

Ὁ νεόφυτος ἀκόμη νὰ ὑποστῇ μίαν τελευταίαν δοκιμασίαν, τῆς ὁποίας τὸν σκοπὸν δὲν ἐγνώριζε. Ἐπὶ 41 ἡμέρας ὑπεβάλλετο εἰς νηστείαν, ἵνα καθαρῶς, προτοῦ διηγήσῃ νὰ παραστήσῃ τὴν μεγάλην θεάν, τὴν χίρην τοῦ Ὀσίριος. Ἡ νηστεία

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Ὁ θεὸς ΟΣΙΡΙΣ, ἦτο τὸ «τέλειον ὄν». Παρίστατο ὡς πενήντη ἱερὸν—Σχοινίως (Δεντοῦ).

Ἡ σύζυγος τοῦ Ὀσίριος ΙΣΙΣ, θεὰ τῆς Γονιμοποιῆς.

Ὁ κυνέφαλος θεὸς ΑΝΟΥΒΙΣ. Παρίστατο ὡς ἄνθρωπος (Σχοινίως).

Ὁ υἱὸς τῆς Ἰσίδος ΠΤΑΧ, ὁ συμβολισμὸς τὸν «ἀνατέλλοντα ἥλιον». Παρίστατο ὡς Ἱερεὺς (Σχοινίως).

Φαυαί. Ἐν ταύτῃς δύναται τις νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ βάθος τῆς πυράς διὰ τοὺς στήνας καὶ λίαν ἐπιβλεπῇ.

Εἰς τὴν κορυφὴν λοκτῶν τῆς στοᾶς ταύτης ἐτοπτεῖτο ἐντὶ: μικρὰς χειραμάξης ὁ μυστικὸς: ὠθὼν δ' ὀλίγον αὐτὴν, κατήχεται μέχρι τοῦ κέντρου, ἐνθα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τὸν ἀναστάτων ἱερέων, οἵτινες τοῦ ἐδείκνυντο τὸ ἐκεῖ εδραζόμενον βαθὺ φέρος, λέγοντες: ὅτι ἔπρεπε νὰ ρυθθῇ ἐντὶ: αὐτοῦ. Φυσικὰ ὁ νεόφυτος ἐδίσταζε. Ἐφρανε τότε εἰς αὐτὸν εἶδος κεκλιμένης ἀπὸ τῆς ὁποίας ἦτο στερεωμένος: μικρὸς λαμπτήρ ἀνήμενος: καὶ οὕτω φωτισόμενος ὁ μυστικὸς, κατήχεται ἐντὸς τοῦ φέρος, ὅπου συνήγαγε ἀρβύλους σιδηρᾶς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐφ' ὃν ἠδύνατο νὰ στρίβεται.

Εἰς βάθος 100 περίπου μέτρων συνήγαγε τὴν εἰσοδὸν στοᾶς: κεκλιμένης διὰ μηχανισμοῦ, ὅπερ παρεῖχεν ἡνιοχὸν ἐνὸς τοῦ αὐτοῦ. Τρεῖς ἀνθρώποι παρουσιάζοντο ἀμέσως φέροντες προσπίδας ἐξ ὀρεντάκων παριστάσας τὴν μορφήν τοῦ θεοῦ-κύριος Ἀνούβις. Ἐπρεπε τότε ὁ μυστικὸς νὰ μὴ δορυρῇθῃ, ἀλλὰ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰς ἐμπροσθὰς καταβάντων αὐτοῦ.

ΤΟ ΚΑΙΟΜΕΝΟΝ ΑΛΣΟΣ

Περιστάται ἀκοιούδας διάστημα μίαις λεύγῃς καὶ ἐφάνηεν εἰς δάσος σκοτεινὸν καὶ μυστηριώδες. Μόλις ἐκείναι ἐπὶ τῆς μετὰ τὸν δένδρον διάδου, ὅλον τὸ ὑπόγειον τοῦτο δάσος ἐφωτίετο καὶ ἐφάνηεν ὡς: πυρρολύμενον. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἦτο, εἰμὴ πυρροτεχνήματα καὶ οὐσίαι ἀσφαλ-

αὐτὴ ἐπανε καθ' ἐκείτην ἐσπέραν, ὅτε ἐπετρέπετο νὰ ἀναλάρῃ δυνάμει, τρώων τεμαχίαν ἄσταν καὶ ὀλίγον ἵδωρ.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ μυστικὸς ἠδύνατο νὰ συνδιαλέγεται μετὰ τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἱεροῶν, ὃν ἡ ζωὴ διερχετο εἰς αἰς ὑπόγειαν ἐκείνην. Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τοῦς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἠθῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἔξῃ τοῦ μυστικοῦ ἐκείνου λαοῦ, ὅστις εἶχε διακομὴν πᾶσαν συνάφειαν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

18

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—Επεί της επιτυχίας του 'Αλφειού εις τὴν ἑλπίδα, ἡ Φροσύνη, ἥτις ἀπελευθερώθη, ἐν Ἑλλάδι ἐκείνην ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τοῦ ὁποῦν διώκεται, διότι οὗτος ἠθέλησε τὴν συζυγίαν αὐτῆς. Μετὰ τὸν χωρισμὸν τῶν, ἡ Φροσύνη ἀνακίνησε τὸν υἱὸν τοῦ 'Αλφειοῦ, Μουχτάρ. Ἄλλ' ὁ 'Αλφειὸς τὴν εἰς μίαν πανήγυριν καὶ τὴν ἐκδόθησεν τῷ υἱῷ, ὅπως ἐκεῖθεν ἐκείνην τὸν υἱὸν τοῦ, διέταξε νὰ δολοφονήσῃ ὁ Μουχτάρ. Ἡ ἀπόπειρα ἔγινεν ὑπο τῆς 'Αλφειοῦ στρατιῶτος, ἀλλ' ἀπέτυχε. Ἡ ἀποτυχία ἐφάρε λύσαν ἐπὶ τὸν τῆς αὐτοῦ, διότι διέταξε καὶ προσήγαγον ἐκείνην τοῦ τῶν 'Αλφειοῦ.

(Ἡ συνέχεια)

Ὁ 'Αλφειὸς τὸν ἠρώτησε μετ' ἡμῶν καὶ γλυκύντρόπον—αὐτὸς ἦτο ὁ μάλλον ἐπικίνδυνος τρόπος τοῦ—διὰ τὴν ἀπέτυχον εἰς τὸ ἔργον, τὴν ὁποῖον τοῦ ἀνέθεκεν ὁ Ταχίρ.

Ὁ 'Αλφειὸς δὲν τρομάζει καὶ πνιγμένην φωνὴν ἤρξατο νὰ δικαιολογῇται, ὅτι ἐσκόπευε νὰ παραβῇ ἐκ νέου, ἀλλ' ὁ Προσφύτης συνεκράτησε τὸ ὅπλον τοῦ καὶ μετὰ τὸν ἐπὶ τὴν ἀναβολήν, τὸ πιστόν δὲν ἀπέρριψε φωτιά, ὅπως παραδόξως καὶ ἀπροσδοκῶν.

—'Ε... καλλίτερα... εἶπεν ὁ 'Αλφειὸς, τρέχοντες γέγρας, χωρὶς νὰ προδῇ καμμίαν ἀγανάκτησιν.

Κατόπιν ἔκαμε ἕνα νεύμα εἰς τὸν Ταχίρ, ὁ ὅποιος παρέλαθε τὸν στρατιώτην καὶ ἠτοιμάζετο νὰ φύγῃ.

Ὁ 'Αλφειὸς τὸν συνεκράτησε πρὸς στιγμήν καὶ κατὰ τὸν εἶπεν ἰδιαιτέρως.

Ὁ στρατιώτης ὤκριασε.

Ὁ 'Αλφειὸς, ἰδὼν τὸν φόβον τοῦ στρατιώτου, ἔπεισε νὰ τοῦ εἰπῇ μετὰ τὸν μαλακώτερον τόνον:

—'Εννοια σου, παιδί μου, ἐγὼ εἶμαι ν' ἀνταποδοθῶ καλὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μετὰ διὰ τὴν ἀνταποδοθῶν. Ἐπὶ τὴν αὐτὴν εἰς τὸν 'Αλφειὸν νὰ σοῦ δώσῃ μίαν ἀνάλογον ἀμοιβήν.

Ὁ 'Αλφειὸς ἐμετρίασε ἐκ χάρας καὶ ἠκολούθησε τὸν Ταχίρ ἀναχωροῦντα.

Εἰς τὸ προαύτιον εὐρέθη ἀμύμονες εἰς τὰς χεῖρας τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες τὸν ἐδίωκον, μετὰ δὲ τὸς ὅρας ἐβρίσκατο ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, εἰς τὴν χαμηλὴν αἰθούσαν τοῦ δικαστηρίου, τὴν γεμάτην ἀπὸ πλήθος περιέργων.

Ὁ πλῆθος συνέβρευσεν, διότι κήρυκες διελάλησαν ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτι «κάποιος μισρὸς στρατιώτης ἤβησε νὰ δολοφονήσῃ τὸν Μουχτάρ πασάν, τὸν υἱὸν τοῦ 'Ενδρῶν Βεζύρ. Προσυνήγαγε δὲ τὸν πατέρα του, ἐξήλθε τοῦ παλατιοῦ ἑλισσόμενος καὶ παραπαίων ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν κριτῶν, τῶν συνδεδωμένων ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του.

Τὸ διαλάλημα αὐτὸ, τὸ τόσον σπουδαῖον, προκάλεσε τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοικῶν τῶν 'Ιωαννίνων, ἐκ τῶν ὁποῖων πολλοὶ συνέβρευσαν εἰς τὴν δίκην.

Ὁ ἀδελφὸς στρατιώτης ἦτο κίτρινος ἐκ τοῦ φόβου καὶ εἶχε κῦφαι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔδαφος, μὴ γνωρίζων ἀκόμη διὰ τί κατηγορεῖται.

Ἀέζης ἤκουσε τὴν κατηγορίαν τοῦ.

Ἐκείνητος ὡς ἀποπεφαισμένος νὰ δολοφονήσῃ τὸν Μουχτάρ πασάν...

Ἀλλὰ ἦτο φοβερόν τοῦτο. Δὲν τὸν εἶχε βάλε ὁ Ταχίρ νὰ κἀμῃ τὸ ἔγκλημα; Δὲν τὸ εἶχε ἀναγνωρίσει ὁ Βεζύρ; Δὲν τὸν ὑπεσχέθη ὁ 'Ενδρὸς ὁ 'Αλφειὸς ἐπὶ τὸν ἀνταμειβῇ;

Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ ἀνταμειβὴ τοῦ.

Τῶμος τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἡκούσεως ὡς ἠλπίσθη τὴν κατηγορίαν του, ἠτοιμάσθη ν' ἀπολογηθῇ.

Ἐλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ εἰπῇ τὰ πάντα καὶ ἂν ἀποθάνῃ, τοῦλάχιστον νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος τὴν μυστηρίαν τῆς αὐτοῦ, τῆς ὁποίας αὐτὸς ὑπῆρξε τὸ θύμα.

Ἀλλὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην τὸν ἐπληρώσαν ὁ Ταχίρ καὶ ἐκυνεν εἰς τὸ οὐδ τοῦ.

Υπάρχει πεποίθησις, καὶ εἶνε λογικὸν νὰ τὴν πιστεύσωμεν, ὅτι δὲν τοῦ εἶπε τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον ὅτι «πρέπει νὰ μὴ ἐκμυστηρευθῇ τίποτε, διότι ἐστὶ μόνον ὑπάρχει ἑλπίς νὰ εὕρῃ χάριν ἀπὸ τὸν Βεζύρ» τὸν συνεβόλυσεν δὲ προσεῖ: νὰ ὑπομείνῃ μέχρι τέλους τῆς δίκης, ν' ἀκούσῃ ἔσχατον καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ νὰ μὴ εἰπῇ τίποτε ἂν ἔλθῃ νὰ σωθῇ, διότι, ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς δολοφονίας ἔγινε, δὲν ἠμποροῦσε χάριν τοῦ κόσμου νὰ μὴ γίνῃ καὶ ἡ δίκη.

Ὁ ἀπληροφόρος 'Αλφειὸς ἤκουσε τὴν συμβουλήν καὶ συλλασθὼν μίαν μικρὰν ἐλπίδα, ἀπεφάσισε νὰ κηρύξῃ τὸ σκάνδαλον.

Ἀπολογούμενος μόνον εἶπεν: ὅτι διήρξατο ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἐπὶ κατὰ λάθος ἐξυπονοήσας.

τῆς τὸ ὅπλον τοῦ καὶ ἐπὶ τὸν δὲν ἔκαμε κανένα δυστύχημα εἰς ἕνα διαβάτην, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζεν, ἐπὶ τὴν εἰς τὴν.

Ὁ δικαστής, ἀννοεῖται, οὕτως ἐπίστευσεν, οὕτως εἶχεν ἐντολὴν νὰ πιστεύσῃ τὴν ἀπολογία ταύτην, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑθνομνηστικὴν ἀπάθειαν κατεδίκασε τὸν 'Αλφειὸν εἰς θάνατον.

Τρέμων ὁ κατὰδικος ἄφηκε νὰ δεθῇ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας καὶ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν φυλακὴν, ὅπου μάλιστα εἰσῆλθεν ὄρησαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἀνθρώποι τοῦ Ταχίρ, τοῦ ἐκείσαν τὸ στόμα καὶ ἔθεσαν τὸν τραχύλον αὐτοῦ εἰς τὴν ἠγλαίαν τῆς ἀγῶνης.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἦτο νεκρὸς.

Τοιοτοτρόπος ὁ 'Αλφειὸς ἐκφυγὴν κατόπιν ἐπὶ ἐπιμύρησε τὸν ἀποπειραθέντα νὰ δολοφονήσῃ τὸν προσφύτην υἱὸν τοῦ ἀφίχθους.

Ἀλλὰ συγχρόνως, ἡ μάλλον τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης, ὁ Μουχτάρ ἐλάμβανε διαταγήν, ὅτι ἐπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ εἰς 'Ιωαννίνων καὶ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῇ στρατοῦ, ὅστις θὰ ἐβόδιζε κατὰ τοῦ πατρὸς τῆς 'Αδριανουπόλεως, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ 'Αλφειὸς ἐκίρριψε τὸν πέλεμον.

Κανένα τραῦμα μαχαίρου, δὲν ὄρημν καὶ ἂν ἦτο, δὲν ἠμποροῦσε νὰ προσένησεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Μουχτάρ τῶς πόνου, δὲν τοῦ ἐπροξένησεν ἡ διαταγὴ ἐκείνη τῆς ἀναχωρήσεως.

Ἐγνώριζεν ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον ν' ἀντισταθῇ, ἀλλ' ὠθούμενος ἀπὸ μίαν δατήν ἐλπίδα, ἔσπευε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς τοῦ.

Τοῦ ἐξήγησε γονυκλινῶς τὴν χάριν νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὰ 'Ιωαννίνα, τοῦ ἀνέπειρεν ἕνα πλῆθος δυσκολιών, ἰσχυρίσθη ὅτι ἦτο ἀδύνατον, ἐπέμεινε ὅτι ἡ ἐκστρατεία θὰ τοῦ συντρέψῃ τὴν ὑγίαν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει καμμίαν εὐθύνην διὰ τὴν ἐκδοσὴν αὐτῆς.

Ὁ 'Αλφειὸς ὑπέμεινε ἀνένδοτος.

Γνωρίζων πῶς ἦσαν τὰ ἐκτάκτικα, τὰ ὠθόντα τὸν Μουχτάρ εἰς τὴν ἀρνησιν ἐκείνην, ἐπέμεινε μετὰ πείσματος εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους ἄφηκε τὴν ὀργὴν τοῦ νὰ ἐκράγῃ, φωνάζων πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ, ὅτι δὲν ἦδυνάτο πλέον ν' ἀκούσῃ τίποτε.

Ὁ Μουχτάρ ἦτο ὅχι μόνον υἱός, ἀλλὰ καὶ στρατιώτης. Αἱ δύο δὲ αὐτὰ ἰδιότητες δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν ν' ἀντιτείνῃ ἐπὶ πλέον καὶ ὑπεχώρησε καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Προσυνήγαγε δὲ τὸν πατέρα του, ἐξήλθε τοῦ παλατιοῦ ἑλισσόμενος καὶ παραπαίων ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν κριτῶν, τῶν συνδεδωμένων ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του.

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης ὤφειλε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ 'Ιωαννίνα, σύμφωνα μετὰ τὰς διαταγὰς τοῦ πατρὸς τοῦ.

Δὲν τοῦ ἔμεναν ἄρα εἰρημνία μόνον ἡμέρα καὶ μίαν μόνον νύξ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ.

Ἐντὸς τοῦ ἡμερομηνίου τούτου ὤφειλε νὰ ἐξοπολίσῃ τὴν Φροσύνην περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ συγχρόνως νὰ τὴν ἀποχωρήσῃ.

Τοῦ ἦτο διώκος ἀδύνατον νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Φροσύνης ὑπὸ τὸ φόβ τῆς ἡμέρας, διότι ἐκινδύνευε εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνεκα τοῦτο ἔστειλεν εἰς αὐτὴν τὸν πιστότερον τὸν ὑπηρετὸν τοῦ καὶ ἀνῆγγεῖλε δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν Φροσύνην τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν τοῦ πατρὸς τοῦ καὶ τὴν ἰδικὴν τοῦ ὑποχρέωσιν. ὅπως ἀναχωρήσῃ τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης.

Ἡ Φροσύνη ἐπερίμενε πάντοτε ἐπὶ κάποιον δυστύχημα ἐμελλε νὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀργῆς τοῦ 'Αλφειοῦ, οὐδέποτε ὅμως ἐφάνταζετο ἐκεῖνο ποὺ ἐμάνθανε κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην.

Ἡ καταστροφὴ ἐπὶ ἤρξατο ἀποτόμως. Συνεκέντρωσε τὰς σκέψεις τῆς καὶ εἶδεν ἐπὶ ἐνώπιόν τῆς ἠολογιστὴν ἡ αἰσούσα.

Ἐκείνη τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἐκ τρέμου, ἀλλ' ἡ πλημυρία τὸν θαρρῶν ἠγάπησε τὰ ρέφαρά τῆς ν' ἀνοίξουν.

Ἐνώπιόν τῆς εὐρίσκατο ἀκόμη ἡ γρηναία τροφὴ, περιμένουσα νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποῖαν ὤφειλε νὰ διαδίδῃ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ὑπηρετοῦ πρὸς τὸν Μουχτάρ.

Ἡ Φροσύνη ἐμήνησε πρὸς τὸν ἀναχωροῦντα ἐραστὴν τῆς ἐπὶ ἡλπίε νὰ τὸν συναντήσῃ, διὰ ταλαιπωρίαν, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην. Καὶ ὁ

ὑπηρετὸς ἀνεχώρησε μεταφέρον τὴν ἀπάντησιν ταύτην πρὸς τὸν κύριόν τοῦ.

Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο τόσο εὐκόλυν. Ὅταν ἐφθασε τὸ βράδυ, καὶ ἔταν ἀκόμη ἐτελείωσε τὸ δείπνον, ὁ Μουχτάρ ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ, ἄλλ' αἰτηθὼν μὴνυμια ἐκ τοῦ χαρμελίου τοῦ τὸν ἠγάπησε νὰ σταματήσῃ.

Ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ, ἡ θυγάτηρ τοῦ 'Ἰνδραῆμ πασά τοῦ Βερατίου, τὸν παρεκάλει νὰ μεταβῇ πρὸς στιγμὴν πλησίον τῆς, διὰ κάποιαν σοβαρὰν ἐργασίαν.

Ὁ Μουχτάρ, δυσφορῶν ὀλίγον διὰ τὸ ἀπρόοπτον ἐμπόδιον, εἰσῆλθεν εἰς τὰ δωμάτια τοῦ χαρμελίου, καὶ ἠρώτησε τὴν σύζυγόν τοῦ τί ἤθελε.

Ἡ ὀθωμανὶς ἦτο σιχαρὰ. Τὰ χεῖλη τῆς ὑπέτρεμαν. Εἰς τὸ βάθος τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διακρίνεται τὸ σκότος τῆς καταγίγδους. Εἶχε μάνει τὰ πάντα. Εἶχε βεβαιώσῃ, ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἠγάπη τὴν Φροσύνην. Εἶχε πληροπορήσῃ ἐπὶ αἰτία τῆς ἀναχωρήσεώς τοῦ ἦτο ἡ ἐρωτικὴ ἀντιζηλία τοῦ πενήθροῦ τῆς. Ἦτο δὲ διατεθειμένη νὰ προσθῇ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς παράτονα πικρά ἀντίκτυπον τοῦ ἀνδρός τῆς ἐπὶ τὴν πρὸς αὐτὴν διαγωγὴν τοῦ.

Καὶ τὸ ἔκαμιν.

Ὅλη ἡ γυναικεία τῆς ἑλαιοτυπία ξεσπάρει τραχὺ καὶ ἀπότομος.

Ἀπεκάλυψε πρὸς τὸν Μουχτάρ ὅτι ἐγνώριζε τὰς ἐρωτικὰς τοῦ σχέσεις μετὰ τὴν Φροσύνην καὶ παρεπονέθη μετὰ γλώσσας ὀρεγμένας διὰ τὴν ἀπιστίαν ταύτην, τῆς ὁποίας αὐτὴ μὲν ἦτο τὸ θύμα, ἔνοχος δὲ μίαν Χριστιανήν.

Ὁ Μουχτάρ προσεπάθησε νὰ τὴν καθυστερήσῃ, διαφεύγων τὰς σχέσεις τοῦ ταύτας μετὰ τὴν Φροσύνην, καὶ ὠρκετο, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τίποτε ἐξ ὧς τὸν ἔλαβε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἄλλ' ἢ τὸν σύζυγόν τοῦ ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ἠμιπετιλῇ, ὅτι ἔθελε νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν πατέρα τῆς.

Εἰς μάτην κατέβαλλε πάσαν προσπάθειαν ὁ Μουχτάρ, ὅπως τὴν ἠσυχάζῃ, εἰς μάτην ἀπεκαλεῖτο τὸ ὄνομα τοῦ Προσφύτου, εἰς μάτην ὠρκετο ἐπιμόνος ὅτι εἶνε ἀθώος.

Ἐκείνη συνεκλόνει τὸ θυμὸν μετὰ τοὺς θρήνους τῆς καὶ ἔβριχε τὸ πρόσωπόν τῆς μετὰ τὰ δάκρυα.

Ἄλλ' ἡ σιγὴν παρεστίνετο καὶ ὁ Μουχτάρ ὤφειλε νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τῆς Φροσύνης. Κατελήφθη ἀπὸ ἀδημονίαν, ἐσκαθίστο, ἐκάθιστο, δὲν εἴξευρε τί νὰ κἀμῃ, δὲν ἐγνώριζε τί νὰ εἰπῇ καὶ ἐπὶ τέλους, λαθὼν μίαν ἐρωτικὴν ἀπόφασιν, ἠγέρθη ἀποτόμως καὶ ἠτοιμάσθη νὰ ἐξέλθῃ.

Ἄλλ' ἡ σύζυγός τοῦ διὰ τὸν κατασκήπων τῆς εἶχε μάθει ὅτι ἡ ὥρα ἐκείνη ἦτο ἡ ὥρα ἡ συνήθης διὰ τὰς συναντήσεις τῶν δύο ἐραστῶν, ὑποκειομένην δὲ, καὶ δικαίως, εἰς τὸν Μουχτάρ ἠτοιμάζετο πάλιν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Φροσύνης, ἐρριψέ μίαν ἰσχυρὰν κραυγὴν καὶ ἐκλύθη ἐπὶ τοῦ πατώματος.

Τὸ νέον τοῦτο ἐπιστάδιον ἠγάπησε τὸν Μουχτάρ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν τοῦ, ἀλλ' ἡ ἀναβολὴ ἐκείνη τοῦ ἐστολίσεν ἕνα ἀνεπαρόχθονον δυστύχημα.

Ὅταν ἡ σύζυγός τοῦ συνήλθε καὶ τὸν ἠρώτησε: τρέμουσα ἀκόμη καὶ σιχαρὰ ἐκ τῆς προστάτου λιποθυμίας, ποῦ ἦθελε νὰ μεταβῇ, ὁ Μουχτάρ, ἀνυπόστατος ὀλίγον καὶ ταρσασόμενος, ἀπήντησεν ὅτι εἶνε ἠναγκασμένος διὰ λόγους σχετικούς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ σπήν τὴν ὥραν ἐκείνην.

Ἡ ὀθωμανὶς τοῦ ἐξήγησε τοὺς λόγους καὶ ἐκείνος ἤρχισε νὰ τῆς λέγῃ μυθολογήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐκείνη δὲν ἔδωκε τὴν ἐλαχίστην προσοχήν.

Μόνον ὅταν ἐτελείωσεν, ἐρριψθῇ εἰς τὰ γόνατά τοῦ καὶ ἀρπάξουσα αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας, τὸν ἐκέλευσε νὰ μὴ ἐξέλθῃ τὴν νύκτα ἐκείνην ἀπὸ τὸν δωμάτιόν τῆς.

Ὁ Μουχτάρ ἐστανοχωρήτο, ἀνέστησε, προσεπάθει νὰ δικαιολογηθῇ, ἀλλὰ καὶ ἐκείνη ἐπέμεινε μετὰ τὴν ἐπιμονὴν ἑλαιοτυπίας γυναικός.

Ἐπειδὴ δὲ ἐφοβέτο ὅτι μόνον τὸν πενήθρον τοῦ, ἂν ἀπεκαλύπτετο τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἰδικόν τοῦ πατέρα, παρὰ τοῦ ὁποῖου εἶχεν ἦδη κινδυνεύσει νὰ δολοφονηθῇ, ἠναγκάσθη νὰ υποκλινῇ εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς γυναικὸς τοῦ καὶ ἐμείνε πλησίον τῆς κατ' ὅλην τὴν νύκτα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ἑξῆς τῆς Πέμπτης)

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἠρώτησε νὰ περιτρέξῃ ἀνθρώπους τὰς ὁδοὺς τῆς Ρώμης. Ἐσπάραν τινα, ἐν ᾧ περιεφέρετο μετὰ τοῦ Βικτόριου Βενόστα εἰς ἀσκήσεις τινα ὁδόν, περιήλθεν εἰς λογομαχίαν μετ' οἰνοβαροῦς νεοσυλλέκτου, ὁστις, ἐπιτέλους, ἀπολέσας τὴν ἐπιμονήν, ἐκτύπησε τὸν Βασίλεα.

Ὁ Βίκτωρ, νεύσας εἰς τὸν ὑπουργόν νὰ μὴ ἀναμειχθῇ, ἀνέστρεψε τὰς χεῖρας τοῦ ἐπεκτινόντος τοῦ, ἤρπασε τὸν νεοσυλλέκτον ἐκ τῆς σφύρας καὶ μετὰ περικλυτοῦ ἀνίστασιν, τὸν ἐξορίσεν κατὰ γῆς· τότε δὲ τοῦ εἶπε φιλικῶς:

— Εὐτυχία σου εἶναι, παλληκάρι μου, ὅτι εἶσαι ἀσθενέστερός μου. Ἐάν ἦσο ἰσχυρότερος, θὰ σὲ ἐβάλε 10 ἐτη στὰ δεσμὰ. Τώρα λάβε αὐτὰ τὰ 20 φράγκα καὶ πῆγαινε νὰ πῆς εἰς ὑγίαν μου. Εἶμαι ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ.

Εἰς αὐτὸν τινα, κατακλύοντα τὴν ἀρετὴν ἀποτομῇν παρὰ τὴν ἡμῶν, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀπῆντι μετ' αὐτόν:

— Ὑπόμνησον δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς εἰς τὸν ζήτοντα, ἀνθρώπου εἰς γυναικα καὶ παρὰ τὸν ἄνδρα.

Κύριον — Ἰωάν. Α. Χαλκιερᾶς

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρος ὁ Β' εἶεν ἀγαθὸν τὴν καρδίαν, οὐδέποτε δὲ ἠρεοῖτο εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ. Τὸ ἐγνώριζεν αὐτὸ ἡ Τσαρίνα καὶ ἰδοὺ πῶς ἐπετίθει μίαν φορὰν καὶ ἔσπευσε ἕνα πολιτικὸν κατὰδικον.

Μίαν ἡμέραν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν τοῦ, ὅτε ἡ Αὐτοκράτειρα εἰσῆλθε μετὰ τὴν συνήθη οἰκειότητα καὶ ἤλθε καὶ ἐκυνεν ἀνῶντι τοῦ σφύρον τῆς, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἔργασίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρος ὁ Β' εἶεν ἀγαθὸν τὴν καρδίαν, οὐδέποτε δὲ ἠρεοῖτο εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ. Τὸ ἐγνώριζεν αὐτὸ ἡ Τσαρίνα καὶ ἰδοὺ πῶς ἐπετίθει μίαν φορὰν καὶ ἔσπευσε ἕνα πολιτικὸν κατὰδικον.

Μίαν ἡμέραν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν τοῦ, ὅτε ἡ Αὐτοκράτειρα εἰσῆλθε μετὰ τὴν συνήθη οἰκειότητα καὶ ἤλθε καὶ ἐκυνεν ἀνῶντι τοῦ σφύρον τῆς, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἔργασίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρος ὁ Β' εἶεν ἀγαθὸν τὴν καρδίαν, οὐδέποτε δὲ ἠρεοῖτο εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ. Τὸ ἐγνώριζεν αὐτὸ ἡ Τσαρίνα καὶ ἰδοὺ πῶς ἐπετίθει μίαν φορὰν καὶ ἔσπευσε ἕνα πολιτικὸν κατὰδικον.

Μίαν ἡμέραν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν τοῦ, ὅτε ἡ Αὐτοκράτειρα εἰσῆλθε μετὰ τὴν συνήθη οἰκειότητα καὶ ἤλθε καὶ ἐκυνεν ἀνῶντι τοῦ σφύρον τῆς, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἔργασίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρος ὁ Β' εἶεν ἀγαθὸν τὴν καρδίαν, οὐδέποτε δὲ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΤ. Δρ. 10.- Εξάμ. Δρ. 5.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΤ. Δρ. 15.- Δρ. 8.
ΡΩΣΣΙΑΣ ΔΤ. Δρ. 6.- Δρ. 3.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΤ. Δρ. 3.- Δρ. 1.1)

«Αν θέλη τις να εγγραφεί διά βραχυτά-
ρα χρονικά διαστήματα, δύναται να υπο-
λογίσει την τιμήν εκάστου φύλλου, διά
μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν λεπ. 11, διὰ δὲ τὸ
Ἐξωτερικὸν λεπ. 15. Εἰς τὴν τιμήν ταύ-
την περιέχονται καὶ τὰ ταχυδρομικά.»

ΧΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ (ἐκ 35 στοιχείων) δι' ὅλα
τὰ δημοσιεύματα τῆς στήλης ταύτης.— 10 ΛΕΠΤΑ
Ο ΣΤΙΧΟΣ, ἐξαιρετικῶς, διὰ τῶν δημοσιεύσεων τὰς
ἀφορῶσας τὸ Δημοκρίσιον τῶν πεινυδιῶν.—
Ἀποκλείονται δημοσιεύματα δυνάμενα νὰ παρ-
εξηγηθῶν.

ΑΚΟΜΑ ΛΙΓΟ

Θὰ μείνῃ ἀκόμα λίγο μὲν σου
στηνὴν μὴ μόνον... «Ἐλα κοῦτ'»
διότι τὰ χεῖρά σου γὰρ ἔνα φίλ σου
γὰρ ἔλα ἀπ' αὐτῆς... ἔλα ἀπ' αὐτῆς...

Λίγο ἀκόμα καὶ ἡ ζωὴ μου
πέσει ἀπ' τὰ χεῖρά σου γὰρ ἔνα φίλ σου
ἀναγεννηθῆναι καὶ ἡ ψυχὴ μου
θὰ μείνῃ ἀθάνατη μ' ἔνα φίλ σου.

Ναὶ ὁδὸν τὸν Κόσμον σὲν ἀγαπᾷ Σου,
καὶ παρὰ τοῦτον εἶναι ἔχει.

«Ὅλα τ' ἀστέρες ἀπ' τὴ ματιὰ Σου
πέφτουνε λάμψαι καὶ ἡ Ἀδύτις,
Μη φύγῃς μὴ... Λίγο ἀκόμα
νανοῦσέ με μὲ τὴ φωνή

ποῦ ἀπ' τὸ σῶμα σου ἀτόμα
μοῖρα ἀφίπει μὲ σὲν ψυχῇ.

Φίσιος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο «ΕΡΜΗΣ», ΒΟΛΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 1ος

Δίνετο.—Εἶναι ὁδὸς τῆς Τουρκίας. Ἄν προ-
σέβῃ 1 γράμμα καὶ τὸν τόνον μεταθέσῃ, παρ-
ενθὲς θέλω γίνεαι μέλος τοῦ σώματος σου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 2ος

Δίνετο.—Εἶναι νῆσος Ἑλληνική. Ἄν τὸ
πρῶτον μου γράμμα ἀλλάξῃ, θὰ γίνω γνωστότατος
ἐνθὲς.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς ἐπομένης.
Κυριακῆς 1ῆς Ἀπριλίου. Εἰς τὰ βραβεία δύνανται
να λαβῇ μέρος καὶ οἱ λύται μόνον διαγωνισμοῦ.
Ἐκαστὸν λύται δέον νὰ ἐμπιπὴν 1 δεκάλεπτον
ἀποφράγιον γραμμῶν. Εἰς τοὺς λύτας θὰ
δοθῶν τὰ ἑξῆς βραβεία: 1. Ὁ 1ος Δρ. 7, 2. ὁ 2ος Δρ.
5, 3. ὁ 3ος Δρ. 4, 4. ὁ 4ος Δρ. 3, 5. ὁ 5ος Δρ. 2, 6. ὁ 6ος Δρ.
1, 7. ὁ 7ος Δρ. 1, 8. ὁ 8ος Δρ. 1, 9. ὁ 9ος Δρ. 1, 10. ὁ 10ος Δρ. 1.

Δοῖς: Σύντομος ὁ «Ερμής» Ρ. Βόλος.

Τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις δεκασὶν
φίλους μου κ. κ. Ι. Σκαρίδου καὶ Β. Θεοδοῦ-
κονουλον συγγαίῳ ἐλαφιδίῳ. Ἀθ. Ἰω. Διαμν.
τόπουλος.

Ἀντ. c. p. Ἀνδρόνικος Μπουμπουλῆ, Θέσσα.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΠΑΡΩΝ»,

Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα (ἐσωτερ.) καὶ Π. Δ. Μ.
Ψ. (ἐξωτερ.) Ἀλεξάνδρας 10) (ἐξωτερ.) Ἀθήνας.

Ἐποστῆσθε τοὺς ἸΑΠΩΝΑΣ ἔχοντες ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἀντ. c. p. μόνον μὲ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐν
ἑνὶ τῷ ἐν τῇ 122 «ΕΛΛΑΣ» προκη-
ρυχθέντα βραβεία. Δοῖς. Σ. Μ. Π. Θέσσα.

Ἐπανοὶ δὲ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ κ. Κου-
κουλάκου τὰς παρὰ τοῦτον, ἵνα ἐπαναλάβῃ
αὐτὰς μετὰ μίαν ἐβδομάδα, διὰ τὴν ὅτις νέος
ταύτης μεγάλης διαρκείας.

Λοῦκας Π. Βούλαρης

Εἰς τὴν πρὸς τὴν βασιλεῖσσαν τῆς Ὀλλανδίας
Σὺ δὲ ἔχομαι τὸ μέλλον σου ἀνέμελον, ὦρατον,
Πλῆρες χάριτος, ἀδελφεῖ, εἰς εὐνοίαν, πλῆρον,
Ὀλίγον βίον, πλούσιον, ἵνα καμνίης νεφέλης,
Ἀποκατασταῖν καλὴν καὶ ἐν εἰρήνῃ, δέξαις.

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

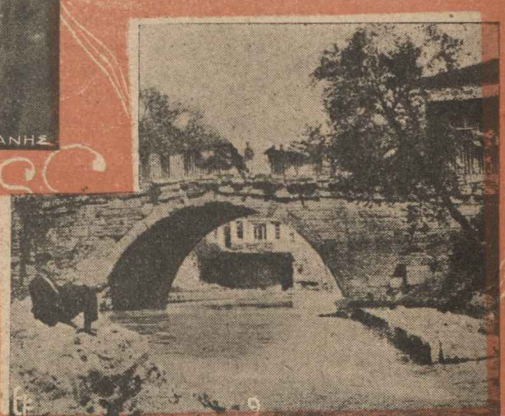
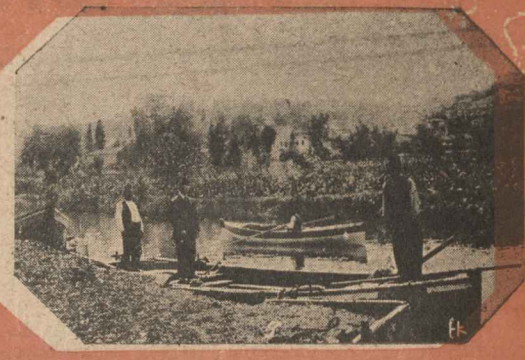
Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

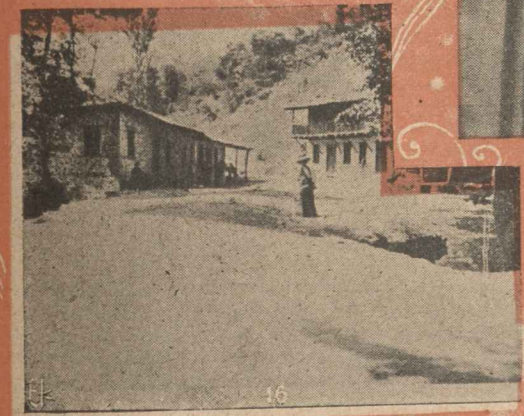
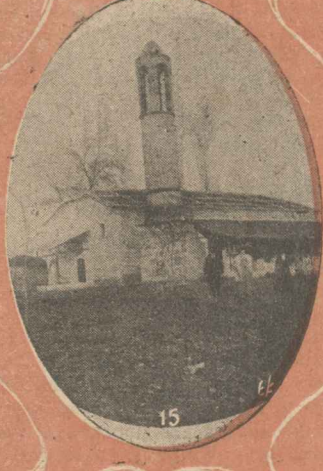
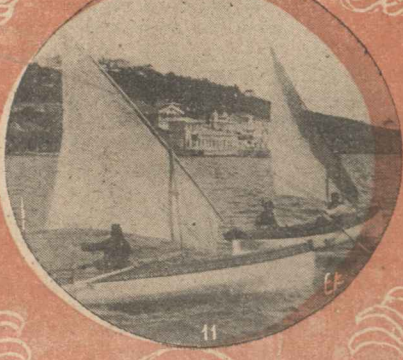
Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

Ἀντίστοιχον
Ἀντίστοιχον

μῆσιν δωρεάν. — Δ. Ἐξαρ. Τρίκαλα. Ἀπο-
στέλλετε. Ἀλλὰ πρέπει ν' ἀπορῶν μόνον ἀπο-
λέματα ἀπὸ τῆς ἐξέτασης. — Π. Ρίγκ. Ἀλμα-
ρόν. Ὁ αὐτὸς ἐπιστολὴν ἀρκεῖ νὰ τὸ σημειώσετε.
Πρέπει πρῶτον νὰ τὴν ἴδωμεν. Εἰς τὴν δὲ χρο-
νίσιν τὸ 20λεπτον. — Α. Δροσ. Πάτρας. Πρί-
πει πᾶσι τὸν αὐτὸν νὰ λύσῃ ἕνα ἐξ ἐκάστου φύλλου.
Τὸ ἄλλο εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ λόγος
τῆς πλειοψηφίας τῶν λύσεων. — Σπυρ. Τρίκαλα. Πει-
ραϊκῶν. Παρακαλοῦμεν νὰ διέλθετε ἐκ τοῦ γραμμο-
μας, διὰ νὰ λάβετε προφορικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ
πολλὰ ἐρωτήματά σας. — Κ. Ἀδων. Δαρναῖς
(Κρήτης). Δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ δημοσίευσίς σου.
— Beauregard, Ναύσταθμον. Ἄν ἐγκριθῇ, θὰ ὁ-
ποιοῦσθε πρὸς 5 λεπτά ἕκαστον στίχον ἐκ 35
στοιχείων καὶ θὰ πέμψετε τὸ ἀντίστοιχον. — Α. Γ.
Λεβ. Καλαμάκων (Κυνουρίας). Δὲν ἐξήγησα-
μεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ε. Ρ. Ἀγκ. Ἀν-
δοῖσιν. Ἡ ἀνταποκρίσις σου εἶναι προσωποπαγὴ.
Χρ. Γαλαν. Τρίπολιν. Φωτογρ. ἐλήθη. Ὁ ἐξ-
ηγησὴν. Τὸ λοιπὸν τῆς ἀνταποκρίσεώς σου ἔχο-
μεν προσωποπαγόν. — Ἰδωδ. τῆς ἀγάπ. Διὰ νὰ ἐγκριθῇ
ἐπιτελεῖται ὅρα. 1. — Ε. Τροπ. Ἐνταῦθα.
Μόνον τοῦ Α' ἔτους ἔχομεν. — Ξεν. Ὁρμάν.
Εἶναι ἀπὸ τῶν ἀκατάλληλων. Εἰς τὴν διὰ τὴν σου
λεπτά 50. — Γ. Γουσιαν. Hawamdieh. Ἡ
μερολόγ. ἐστὶν ἡμερολόγ. — Εἰς τὴν δὲ ἀποστέλ-
λες ἀνελλιπῶς. — Δαφνοστεφ. Ναυτοπούλου.
Τὸ ἄλλο ἐθεωρήθη ἀκατάλληλον πρὸς δημοσίευ-
σιν. — Ἰπποκρ. τῆς Νυκτός. Λαύρετον. Δύνα-
σθε καὶ εἰς τὸ τέλος. — Ν. Ἰσακ. Πειραϊκῶν. Νὰ
θεωρηθῇ πρῶτον ὁ ἀπορῶν ἡ πρὸς τὴν ἐξέ-
δομα. — Στ. Παπαστ. Θέσσα. Πρόκειται διὰ
τὸ περὶ Ἀδαμάντιον. Ὁ αὐτὸς ἐπιστολὴν ἀπο-
στέλλετε. — Π. Πειραϊκῶν. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώ-
σκετε τὰ ἀναγνώσματα σας, παραδόξως ἡ
γνώμη σας εἶναι ὅτις ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώ-
μας φιλαναγνώστων. — Α. Διαμαντ. Ναύ-
σταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.
Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ-
μερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν τα-
χέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγνώστων. — Α.
Διαμαντ. Ναύσταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον σας. Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ
εἶναι ἡμερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν
ταχέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγνώστων. — Α.
Διαμαντ. Ναύσταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον σας. Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ
εἶναι ἡμερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν
ταχέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγνώστων. — Α.
Διαμαντ. Ναύσταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον σας. Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ
εἶναι ἡμερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν
ταχέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγνώστων. — Α.
Διαμαντ. Ναύσταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον σας. Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ
εἶναι ἡμερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν
ταχέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγνώστων. — Α.
Διαμαντ. Ναύσταθμον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐν-
διαφέρον σας. Βεβαιώθηκε ὅτι ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ
εἶναι ἡμερολόγητος. Αἱ εἰδήσεις σας θὰ δημοσιευθῶν
ταχέως. Τὰ νέα ἔργα σας θὰ θεωρηθῶν προσεχῶς.
— Φιλανθ. Λευκάδα. Δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των
ἀκομῶν. Ὁ ἀπορῶν σου. — Β. Μπαν. Κερκύ-
ριον καὶ Ἐμ. Θεοδώρ. Τριγύρα (Αἰγίου). Δὲν
ἐξήγησαμεν τὸν Διόν. Σχολεῖον. — Ι. Βου-
ζουκ. Ἀγ. Πέτρον, Ν. Παρθ. Ἐνταῦθα, Γ.
Παπαστ. Χανιά. Αἱ ἀνταποκρίσεις πρέπει ν' ἀ-
πορῶν μόνον Σχολ. ἐξέτασης. — Ν. Ἰακ. Χαν-
ιά. Τὸ λογιγραφικὸν ἐλήθη. Ἀποστείλατε καὶ
σχετικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ δημοσιευθῶν κατὰ προτί-
μην. — Ε. Σαμ. Χαλκίδας. Ἀποστείλατε
καὶ τὰ λοιπὰ. — Η. Δαμ. Θήραν. Δύνασθε. —
Ἀντ. Θεοδώρ. Βόλον. Δὲν εἶναι δυνατόν δυ-
σταχὺς νὰ γίνῃ. — Μαρ. Ζάμ. Ἀδων. Ἐλήθη.
Θα σὰς ἐπιστολῇ. — Ε. Π. Σπύρ. Πειραϊκῶν. Αἱ
ἀνταποκρίσεις ἐλήθησαν ἀρχῇ. — Ι. Διαμαντ. Ἐν-
ταῦθα. Καίτοι φαίνεται ὅτι γινώσκετε τὰ ἀναγ-
νώσματα σας, παραδόξως ἡ γνώμη σας εἶναι ὅτις
ἀντίθετος πρὸς τὰς γνώμας φιλαναγ

[1] ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν (Φωτογρ. κ. Π. Σ. Χατζή). — [2] ΠΑΤΡΑΙ. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως. (Φωτογρ. κ. Α. Λαγκαῆ). — [3] ΚΩΝ(Ι)ΠΟΛΙΣ. Ὁ ποταμὸς τοῦ Γαῖος Σουγλὸν ἐπὶ τῆς Ἀνατολ. ὁδοῦ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἡ νέα συνοικία. (Φωτογρ. κ. Παπαγ. Γ. Λέζα). — [4] ΚΩΝ(Ι)ΠΟΛΙΣ. Πωλητὴς ὕδατος καὶ ἱεροσπουδαστὴς (Σούφας). (Ἀποστολ. κ. Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδης). — [5] Ἀνατολίτισσα. (Ἀποστολεὺς δ. κ. Ἀνάγ. Τσεβᾶς). — [6] Εἰς Ζουλοῦ χαλκιστὴς. (Ἀποστ. δ. κ. Σωκρ. Ν. Ρόσας). — [7] ΠΑΤΡΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐπὶ τοῦ τραίνου. (Φωτ. κ. Γ. Φ. Μακρυγιάννη). — [8] ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ. Ὁ ἐν Κεφαλοβρύσῳ τάφος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη. (Φωτ. κ. Γ. Π. Πετρίδου). — [9] ΣΜΥΡΝΗ. Μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων γεφυρῶν τοῦ Μείλτος ποταμοῦ. (Ἀπ. κ. Κ. Γ. Ἀλεξίου).

[10] ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Τὸ στόμιον τοῦ λιμένος Μουννυχίας. (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Ματάκα. Ἀποστ. δ. κ. Π. Κωνσταντίνου). — [11] ΧΑΛΚΗ (Κωνσταντινουπόλεως). Λεωφόρος. — [12] ΣΗΤΕΙΑ. Ἡ Μονὴ Ἀχρωστήριον τοῦ Τοπλοῦ. (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Λαγκαῆ. Ἀποστ. δ. κ. Γ. Μαστοράκης). — [13] ΚΑΙΡΟΝ. Ἀνδρᾶς. Εὐρωπαϊκὸν περιηγητὸν εἰς τὴν μεγάλην Πυραμίδα. (Ἀποστ. δ. κ. Μίμης Γατόπουλος). — [14] ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Δεσποινὴ Ἰωάννα Πυλῶτη μία ἀπὸ τὰς περισσοτέρων χαρτοφάνων Ἀττικῆς. (Ἀποστ. δ. κ. Σωκρ. Ν. Ρόσας). — [15] ΚΑΡΑΙΤΣΑ. Ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Π. Πετρίδου). — [16] ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ. Εὐδυναντικὸν τοπίον «Χάνι Πανέτσου». (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Π. Πετρίδου). — [17] ΠΟΡΟΣ. Τὸ Μοναστήριον. (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Π. Πετρίδου). — [18] ΜΥΤΙΑΝΝΗ. Ὁ Λιμὴν. (Ἀποστ. δ. κ. Βασ. Π. Κωνσταντίνου). — [19] ΣΑΜΑΡΑΝ. (Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Π. Πετρίδου).

ΘΗΡΙΑ ΖΕΥΓΜΕΝΑ ΣΤ' ΑΜΑΞΙΑ

Να ζεύξη κανείς εις την άμαξαν ένα θύον, ίππον ή ήμιονον, είναι κοινότατον πράγμα. Νά σύρουν όμως τὸ ἀμάξι στρουθοκάμηλοι, γινόμενοι, πετεινοί ή κροκόδειλοι, είναι κάτι, τὸ ὁποῖον πρᾶγμα διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Οἱ διαβάται τῆς λεωφόρου τῶν Ἡλυσίων στὸ Παρίσι ἐκπληκτοί, πρὸ τινος χρόνου, ἔβλεπαν ἐν ὄχημα συρόμενον κατὰ τρόπον ἐντελὲς παράδοξον. Ὁ ἵππος ἦτο ζευγμένος πίσω, ἐνθ' ὃ ὁδηγὸς δι' ἐνὸς περυγίου ὅπως τὸν αὐτοκίνητον ἐκινῶν τὴν πορείαν του. Ὁχηματὰ συρόμενα κατὰ παράδοξον τρόπον εὐρίσκει σήμερον κανεὶς παντοῦ. Ἐξ τῶν Ἁγίων Φραγκίσκου μία ἀμάξα ἔχει τὸν ἵππον ὄχι πλεον ὀπίσω, ἀλλὰ...μέσα. Δὲν εἶναι βέβαια ἐπιλωμένος στὰ μαζιάρια, ἀλλὰ πατὴ συνεχῶς.

Χοῖρος σύρον ἀμάξιον.

ἐναι τάχα, ὃ ὁποῖος στρεφόμενος γυρίζει τοὺς τροχοὺς. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι τὸ ὄχημα αὐτὸ ἔχει τὸν ὀπισθὸν τροχὸν ἐν ἑνὶ ὅριον. Νά προσελθὴν τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου εἰς μίαν τεραστίαν ρεκλάμαν, τὴν ὁποίαν φέρει, διὰ τῆς μογιῆς τῶν παπουτσιῶν τοῦ κ. Μαρτὸν καὶ Σα.

Εἰς τὸ Βερολίνον ἕνας ἄλλος περιώρισε τοὺς τροχοὺς τοῦ ἀμαξίου του εἰς δύο. Ἐνὶς ἱπποκό-

ΧΟΙΡΟΙ, ΓΑΤΟΙ, ΜΠΟΥΦΑΛΟ ΣΤΟΝ ΖΥΓΟΝ

Συνήλθε τὸ σύρουν ὄχημα εἶναι κάτι πολὺ σύνηδες. Ἐάν ὅμως ἐκάνετε ἕνα γυρὸν εἰς τὸ Μοντρεάλ, θὰ ἐβλέπατε ἕνα νεαρὸν Καναδὸν νὰ καθέται ἀναπαυτικώτατα ὅτ' ἀμαξίον του, τὸ ὁποῖον σύρουν δύο χοῖροι. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ θέαμα εἶναι κομικώτατον, διότι τὰ παχύδερμα δὲν δύνανται νὰ συνεισίσουν εἰς ταχυντὸν δρόμον καὶ κάμνουν παραδόξους γύρους, μὲ κίνδυνον νὰ ἀνατραπῇ ἡ ἀμάξα.

Ἀλλὰ καὶ τί εἶναι αὐτό; Σήμερον ὅλα σχεδὸν τὰ ζῶα τὰ ἔχουν θέσει εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἀμάξης. Ὁ κ. Βίγκτον, εἰς τὸ Ἀμπιλ τῆς Ἀγγλίας, ἔχει

Ἐλέφας σύρον ἀρότρον.

γαλὶ ἐνός...δελοπόλου. Καταλαμβάνετε βεβαίως τί ἐγένεν. Εἰς τὸ τμήμα, ὅπου ἐκινῶνται ἡ ὑπόθεσις, ἐλήφθη καὶ ἡ ἀπόφασίς νὰ μὴ κυκλοφορήσῃ

Ὁ βοὺς τῶν Φιλιππίνων εἶναι τὸ μόνον ζῶον, τὸ ὁποῖον πολὺ δυσκόλως ὑποτάσσεται εἰς τὸν χαλινόν.

πλέον ἐντὸς τῶν Παρισίων τὸ ἀμάξι μὲ τὴν καμήλα.

Τὸ νόστιμον εἶναι, ὅτι ἐνθ' ἡ καμήλα ἦτο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν, ἕνας ἀστέις οἰκοπόλης τὴν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἑνὸς χροσ...

Κροκόδειλος ἐξενυγμένος εἰς ἀμάξιον.

— Βρὲ, δὲν πίνει κρασί. Ἀφοῦ κάνει μέρας νὰ πῇ νερό!... Ἐλεγε το πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἐθαύμαζε τὸ ζῶον τῆς ἐρήμου.

Ἰθαγενεὶς τῆς Νατάλης. Ζῶα μὲ χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπων.

Καὶ ὅμως ἡ καμήλα τὸ ἔπει καί...τὰ ἐπακόλουθα ἐννοοῦνται. Ἦρχον νὰ πηδῇ καὶ νὰ φαίνεται τὰ χεῖρα τὸν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν. Ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα γεμεινὰ σποτά.

Ὁ λόδος Σαγγέρ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους γαιοκτήμονας τῆς Ἀγγλίας, ἐσκέφθη, ὅτι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ἐλέφαντάς του εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Καὶ δὲν ἔμεινε δυσηρεστημένος.

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

HARCLES SWINBURNE

Η ΜΑΣΚΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΩΝ

Σεμίραις

Ἐγὼ εἰμαι ἡ Βασίλισσα Σεμίραις. Ὀλίγηρος ὁ κόσμος, καὶ ἡ θάλασσα, ποὺ φαίνεται μὲ χροῖμα τοῦ χρυσοῦραου. Ὁ κρότος τῶν ἀνθρώπων ὅπου ἐργάζονται. Τὸ στόμα τῶν παπιδῶν ποὺ ἐκουράσθηκε ἐθαρσίαις νὰ στέλνῃ ἐνα-γύρω τους. Ὁ ἦχος τῆς ἀγάτης στὸ σταμάτιομα τοῦ αἵματος. ἡ δύναμις τοῦ ἔρωτα. Σὺ δυνάτεις τοῦ αἵματος, τὸ χτύπημα. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου. Κι' ὅλα ἀπ' αὐτὰ ἦμουν ἐγὼ ἥσαν ταπεινότερα.

Χρυσόθεμις

Τῆς Σαμοθράκης εἰμαι ἐγὼ ἡ Βασίλισσα. Καίνονται, ῥοδὰ ὁ θεός, καὶ τὴ μορφή μου ἔκανε Σάν κόκκινο ἕνα ῥοδὸ, ῥοδὸ κατακοκκίνο. Ἀπορροῦσαν τὰ καράβια μου στὴ, ἴσως θάλασσε. Ἀπὸ τὸν Πόντο εἰς τὴν Χερσονήσον. Ἐκεῖ ποὺ ξεραμένο τὸ Ἀσινὸν ποτάμι χύθηκε. Σὺν τῇ γλυκεῖᾳ τῇ μυρωδιᾷ ποὺ σπάζει ἡνίχ μὲν.

Στὰ χεῖλια μου ἡ Ἀγάτη πρωτοαὐτάνεισε, φλογίζοντα, τὰ χεῖλια ἀνθρώπων περὶ νεκρῶν.

Μύρρα

Ὁ, εἰμαι ἐγὼ ἡ Ἀράβισσα Βασίλισσα. Τὰ δάκρυα ποὺ τρέξαν ἀπ' τὰ μάτια μου. Ἐλάν τῇ μυρωδιᾷ τῶν μυρωμένων βλεφαρῶν μου. Ἡ δὴμα τὸ ἀπαιδὸ μου στόμα ἐξάρωσε. Τὸ στόμα ποὺ ἀπ' τὰ φίλια ὑστερα ἐπὶ ὅσοι. Ὁσπὶ τὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ στὸ δάσος. ἡ φωτιά. Ἐφαγε τὸ ἀνάσπασμά μου καὶ τὸ αἶμα τὸ ἀμάστιγμα. Τὸ ἀμάστιγμα ἔκανε τὰ στήθια μου καὶ ἀχάμνησαν.

Μεσαλίνα

Τῆς Ἰταλίας εἰμαι ἐγὼ ἡ Βασίλισσα. Αὐτὰ ἦσαν ὅλα ποὺ οἱ θεοὶ μοῦ ἐδόσαν. Μίαν Ὁραϊότητα στυλινῇ, παντοῦρα, μ' ἄγωνα, βοστρυχωμένη κόμη καὶ ὠρὰ σὺν κίτρο μάγουλα. Χεῖλινά ποδὸν ποὺ φίλησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Πλατεῖς ναοὺς ὅπου σὺν τὸ αἶμα ἔρρεε. Στόμα, ὃ στόμα διηρασμένο καὶ ὅλο ἔρωτα. Καὶ πεινασμένο, ὅπου, τὸ στόμα τάρουν πάντα φαίνεται.

Ποῦ, διανχορτάζω περὶ καὶ κλεισθῇ, δὲν ἔξαναμιλαί.

Ἀμεστρίς

Ἐγὼ εἰμαι τῶν Περσῶν Βασίλισσα. Ἦσαν τὰ στήθια μου ἀπὸ κύνων περὶ ὠραιότερα. Σὺν χερσιν ἀπὸ ὠρὰ καὶ λεπτὸ ἦσαν τὸ σῶμά μου. Κρῆας παρᾶξεν, ὃ γὰρ φοιτῶν μοῦ δόθηκε στὰ χεῖλια μου. Μ' ὅρες ποὺ εἶχαν δηλητήριο ἐτράφησαν ἡ ἡμῶν. Καὶ μ' ἐγίναν τὸ δέμα ἐξώσανε τὰ πόδια μου. Μέσα στὰ Σοῦσα, ἀντίκρου ἀπ' τὰ Ἐκράτανα. Καταγρῆσα μὲ πόνο τῆς χαρῆς μου καὶ τὸ δάκρυα. Μὲ αἶμα τῆς ἀγάτης μου καὶ ἀμάστιγμα.

Ἐπιγόνῃ

Ἡ Ἐπιγόνῃ εἰμαι ἐγὼ ἡ Βασίλισσα. Μέσα μου τὸ ἄγριο κρασί σὺν αἶμα ἐχύθηκε. Κι' ἔκανε ἀπὸ τῆς τῆς μορφῆς μου περὶ λαμ- [πρότερη].

ἔλα τὴν θέσιν του. Καὶ θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν περιωπήν του.

Τὴν παρελθόντα χειμῶνα, εἰς ἕνα πᾶρκο τῆς Ν. Υόρκης, ὁ κόσμος παρηκολούθει ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα αὐτὰ παχύδερμα, τὸν Καίσαρα, ὁ ὁποῖος ἔφερε, χωρὶς νὰ φαίνεται, ὅτι καταβάλλει κόπους, ἕνα τραῖνο ὀλόκληρο ἀπὸ ἐλκυστῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦσαν συσφιγμένα ἕνα σορὸ παιδάκια ντυμένα μὲ θεοῖα ἐνδύματα, μὲ κατακόκκινα πορτοπαλάκια, καὶ τὰ ὅποια ἐκινῶντο σὺν ἀέρα διαφορῶν σημαίας καὶ ἐξεκαρδίζοντο. Ὅτ' αἶμα καὶ ἐκίπνουν τὰ χεῖρα τὸν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν. Ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα γεμεινὰ σποτά.

Ὁ λόδος Σαγγέρ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους γαιοκτήμονας τῆς Ἀγγλίας, ἐσκέφθη, ὅτι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ἐλέφαντάς του εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Καὶ δὲν ἔμεινε δυσηρεστημένος.

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Τῆς γῆς τὴν παλὰ δῆμα εἶχαν τὰ χεῖλια μου. Τὸ ἀγκάλιασμά μου τῆς παλὰ: θάλασσε ἔκτασι. Ποῦ γύρω-γύρω ὅλον τὸν κόσμον ἐπερρίζανε. Μέσα στὰ μάτια μου καὶ μέσα στὰ αὐτιά μου. Καὶ τὸ κρασί τῶν δάκρυων μου καὶ τὴν αἵμα. Καὶ ἀσπράττῃ καὶ κεραυνῶν τῆς τρικυμίας. (Μετὰφρασις ἀπὸ τὸ πρωτότυπον)

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΓΙΑ ΣΟΥΠΙΕΣ

Ἡ νύχτα ἀπὸ ὅρα εἶχε ἀπλώσει τὴν πένθημνι στολὴ τῆς στὸ χωριό. Τ' ἀστέρια φηλὰ στὸν ὀραγὴν τρεμάσαν, ἀρίστον γλυκοῦς φωσφορίζον. Οἱ γλάροι εἶχαν τροπώσει στὲς βαθεῖες τῶν μεντενίων τρύπες...Κάτω τὸ κύμα σιγαλὲς ἐσπινθε ἀπαλὰ καὶ νυσταγμένα στὲς φυκιωμένες πέτρες. Κάποιο νερὸ ποὺ ἔπεφτε ἀπὸ φηλὰ ἄφινε ἕνα μονότονο καὶ τραγουδιὰ πιτσιλίσμα.

Ἡ θάλασσα μὲ τὸ μαρὸ τῆς χροῖμα ἀπλῶνταν ἀτράραχ, βουδῇ, σὺν νὰ τὴν σκέπαζε κάποιον μυστήριο. Μέσα στὸ τοιχογραφισμένο λιμάνι βαρκοῦλες συγκινῶνταν μ' ἕνα ἀργὸ καὶ ἐσφυγισμένο κλυδωνισμα. Κάποιο τρίξιμο τῶν καταρτιῶν ἠκούετο ἄγριο καὶ στριγγὸ καὶ τίποτε ἄλλο. Ὅλα γύρω κοιμῶντουσαν ἕνα ἕνα βαρὺ καὶ ἀτάραχο. Ἐφθανε ἔξω μακριὰ ἀπὸ τὰ χεῖματα καὶ τοὺς βάλτους τὸ τραγουδιὰ τῆς νεροχελώνας καὶ τὸ ὀδραχτὸ τῶν σκυλίων...

Κάτω στὴν ἀποκλινὰ τοῦ λιμανιοῦ, ἀνάμεσα στὲς πυκνὰς φυλλώσες τοῦ κισσοῦ, ποὺ εἶχε σφιχταγκαλιάσει τὰ ξεθωριασμένα δόντια τῶν μεντενίων, ἕνα τραγοῦδι βραχνό, σὺν νὰ βγαίνει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ τοῦρκα χαλάσματα, ἔφανε πικρὸ καὶ ἄτονο. Ἦταν ὁ γέρος ὁ Φαρᾶς, ἀκουσθιμένος ἐπάνω στὸ παλὸ κανόνι, ποὺ ἦταν ἐκεῖ ἀπὸ χρόνα ρυχμένο σὺν σιδηρόφρακτος γίγαντας, σὺν λαθωμένος πολυμητῆς καὶ ἔμεινε καὶ ἐκτοδριανέ, ἄγριο καὶ βουδῇ, μὲ τὴν μεγάλην του μαζὴν μπούκα. Ἦταν ἐκεῖ τὸν ἀποσταμένον θραὺν καὶ τῶν παιδιῶν παιγνίδι.

Σὲ λίγο τὸ τραγοῦδι ἔπαψε. Μία φωνὴ χοντρή ἀκούσθηκε:

— Ἐ, Κώσσοσο! Μέσα ἀπὸ μὴ γέφυρκα φαρποῦλα ἔνας γερός μοῦτσος ἐντάχθηκε ἐπάνω.

— Ἀρμάτωσε, νὰ βρομε ὡς ἔξω. Ἐφθάνε ὁ Φαρᾶς.

Σὲ μὴ στιγμὴ ὅλα ἦσαν ἔτοιμα: στρόμβοι, σκαρποὶ, κουπιὰ, καμάκια, πινοῦλοι, καὶ ἡ βαρκοῦλα ἐγύριζε πλώρα στὸ μουράγιο.

Ὁ γέρος Φαρᾶς ἐσάλησε μέσα.

Ἀρπάξε τὰ κουπιὰ καὶ τὴν βορρῶζε στ' ἀνταχτὰ. Σὲ κάθε ποὺ κουπιὸς βοήθημα, ἀργυρᾶς μαρμαρυγᾶς σκορπίζονταν στὰ σκοτεινισμένα νερά...

Ἡ βάρκα εἶχε ξεμπούκαρε.

Μπροστὰ εἶχαν ἀνάψῃ κωμάρτια ρετσίνα καὶ δαζὶ, τὰ ὅποια ἄφιναν κόκκινες, ματωμένες φλόγες, ἀνακατωμένες μὲ μαρὸ καπνὸ ποὺ ἔρχετο ἀνέβαινε φηλὰ.

Κάτω ὁ βουδῇ ἐφάνηκε θαμπός, δυσδιακρίτος, σὺν νὰ τὸν σκέπαζε κάποιον κρυττάλλινον πέπλο.

— Σίλαα! ἐφθάνε ὁ καπατάνιος.

Τὰ κουπιὰ ἐδραχθῆσαν ἀπὸ νερὸ μὲ ὀρμή καὶ ἡ βάρκα ἐσάλησε. Τὸ καμάκι ἐπῆσε κάτω βαρὺ καὶ γλήγορο.

Σὲ λίγο ἐφάνηκε ἐπάνω ἕνα μεγάλη χταποδι, ποὺ τυλιγμένο στὰ μικρὰ τῶν βιγλῶν, ἐπῆγε καὶ ἐχτυποῦσε τὰ πόδια τῶν ἀπότομα.

Καὶ προχωροῦσε ἡ βαρκοῦλα καὶ ἔφανε ὁ Φαρᾶς μὲ τὸ καμάκι ἐπάνω ἔξω ποὺ ἐγυάλιζαν χιλιόχρωμα στὴς φωτιὰς τὰ κοκκινισμένα.

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Γύρω ἡ ἀμμουδιά ἐρημῇ. Μόλις ἐφθανε τὸ ἀργὸ τοῦ κύματος γύρηνμα καὶ τῶν χαλινῶν τὸ κύμα στὸ βουδῇ.

Ὁ ἀγερινὸς εἶχε προβάλλει ἀστραφτερός πίσω ἀπὸ τὸ βουδῇ, γύρω τὰ ποταλὰ ἄφιναν σιγανὸς τεταρτισμοῦ, ἕνα κρόθ φηλ ἀπὸ τὴν πρῶνὴν ὀρσὶ ἀπερῶνιζε.

Πέρα ἔφανε γοργὸ μὲ θάμβος τὸ ποτάμι. Ὁ μύλος ἔκανε ἕνα ἐξωτικὸ θόρυβος στὴς νύχτας τὴν σιγαλὰ.

Διὰ-λίγο ἀρχίσε νὰ ἐξημερῶν, τὰ δένδρα ἐδούλζαν στὲς πρῶτες ἀνεμοδαρεῖς...

Κ' ἡ βάρκα ἔμεινε μέσα στὸ λιμάνι πλουμιστῇ, ἐνθ' ὅπου στὴν πόγα ἐγυάλιζαν τὰ φάρια τὰ σπαρταριστὰ.

Τὸ χωριὸ ἦταν ἀκόμῃ ἡσυρὸ καπνίσε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καμμιὰ φηλὴ καπνοδόχῃ, καὶ οἱ φουρῶν εἶχαν σκορπίσει μὴ γαρυλιστικὴ μυρωδιὰ.

Ὁ Φαρᾶς ἔφανε στὸ σπητὶ τοῦ χαρομένου μὲ τὸ νυχτερινὸ τοῦ κινήγ, τραγουδιῶντας κάποιον περασμένο τραγουδιὰ, ποὺ τοῦ ὅμιλε ποὺς ἔφανε πόσα περασμένα πράγματα:

Θάλασσα, πικροθάλασσα καὶ πικρονηματοῦσα, γυαλὴν ἀνὴν.

Ἦταν χαροῦμενος. Εἶχε βγάλει τὸ ὄμρι του.

Εἶναι πολλὸ γλυκὸ τὸ φωμὶ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν δουλειὰ καὶ μὲ τὸν ἴθρῳτα.

Τρώγεται μὲ περισσύτερη εὐχαρίστησι.

Ἀθήναι Χαρῆς Ἐσταχτεῖς

ΑΝΑΛΑΜΠΕΣ

Λασπώθηκε τ' ἀτίμητο πετράδι, Μὰ τοῦ νεροῦ σταλαγματὰ τοῦ δίνει

Περίσσια λάμψη φωτεινῇ. Θαμμένῃ καὶ ἡ ψυχὴ μεσ' τὸ σκοτάδι,

Κάποιος ἀλήθειας τ' ἄγιο φῶς τῆς χύνει. Νέα ζωὴ, ἀληθινῇ.

Τέτοιαις ζωῆς ἐπρόβαλε ἀχτίδα. Μεσ' στὴς ζωῆς τὰ σκοτεινὰ τὰ βάθη,

Κι' ἡ δύστυχῃ ἀμαρτωλῇ. Στὴ συμφορὰ τῆς ἐνοίσεσι ἐλπίδα,

Νύχθ' ἀνθ' ὅσους βλάτους καὶ σ' ἀγκάθι. Κι' ἀγάθησι πολλὴ, πολὺ...

Μὰ τί ἀξίζει ὁ ἀνθρὸς, γεμῖνα. Πούττει τὰ φύλλα του, ἔξω, καὶ ἂν δόνη...

Σεψχημένη εὐδοχίᾳ. Κι' ἐκεῖνος φέμει μακριὰ στὰ ἔξω,

Χωρὶς δυὸ λόγια νὰ τῆς πῇ καὶ μόνῃ. Του πόνο τῆς παρηγορεῖ...

Πᾶν σ' τὴ λάσπη ἡ φωνὴ γυρίζει. Κι' ἔχει τὴν μετὴ συντροφὴ τῆς μόνῃ.

Ἐνθ' ὅπου δύνει τῆς. Μὰ δὲν ἔστιν θυμητῇ, δαυροῦ.

Καὶ ψυδρῆσι κάποτε με πόνο: «Ἐλ...εἰσι εἰσάτε εμεῖς!...

Ἀθήναι Ἀγγελὸς Χάρις

Ἡ μεγαλειότητα ἀποδέσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν ὁποῖαν δίδει ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα, εἶναι νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν φίλαν του, καὶ ἡ μεγαλειότητα ἀποδέσει τῆς ἀδιαφορίας τῆς εἶναι νὰ τοῦ προσφέρει τὴν ἰδικὴν τῆς.

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα καροτσάκι καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετέφερεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν οἰκονομίαν τοῦ διου-

Ἦτο νεογέννητος γινόμενος. Συνληφθεὶς ἐξελχὶ εἰς ἕνα

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΓΓΟΝΟΤΑ

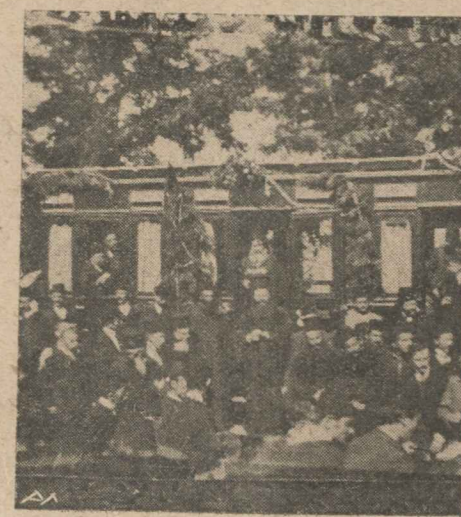
ΚΡΗΤΗ.—Η Μονή του Ἀγκαθίου. (Ἀποστ. ὁ κ. Γ. Γ. Μανευδάκης, ἐξ Ἡρακλείου).

ΦΑΡΟΣ (Ἰταλίας).—Ἡ παραλία καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Ἡ σκηνὴ τοῦ χοροῦ τῶν Νεφέων ἀπαρτιζόμενον τώρα ἐν Λονδίνο.

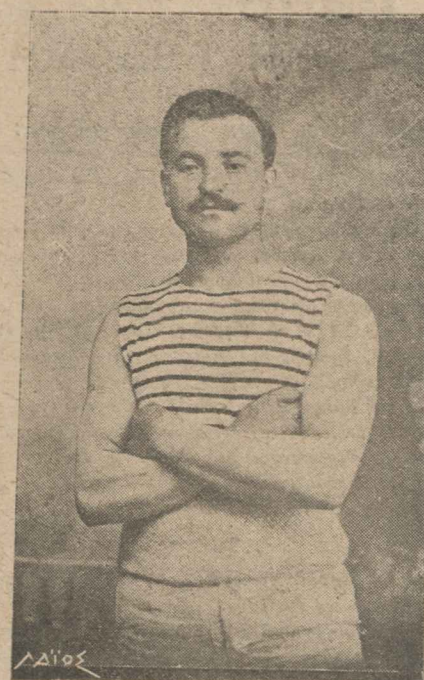
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Ὁ Μητροπολίτης Πελαγονίας Βασίλειος ἐξερχόμενος τοῦ Σιὸς Σαβῆρου. (Ἀποστ. ὁ κ. Γ. Παπαβασιλείου, ἐκ Κοζάνης).

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΤΟΜΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

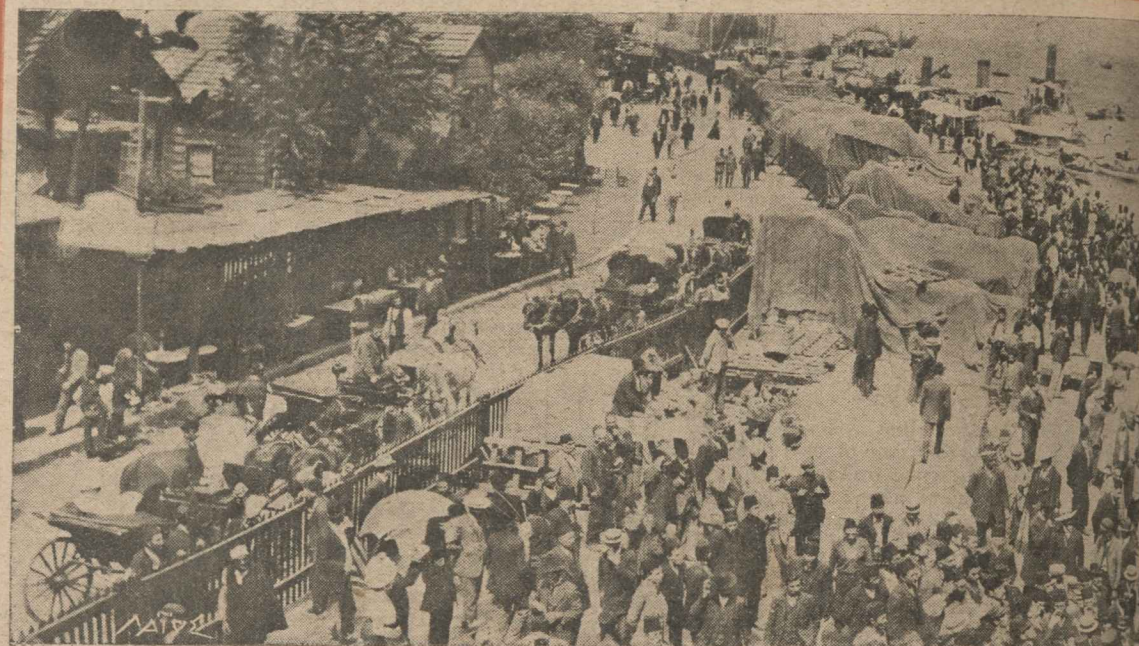
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΤΕΑ.—Ὁ Ἕλλην παλαιστής κ. Ν. Καρούνης. (Φωτογρ. κ. Δ. Λαδά).

Παιδες ἀλιευόντες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Ἡ παραλία τοῦ Γαλατῆ καὶ ὁ ἀποκλειστικὸς τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορευμάτων.

ΕΣΣΑΝΙΚΗ.—Μέγα συνέλευσιν Ἑλλήνων διὰ τὰς Ἐκκλησίας. (Φωτ. κ. Γ. Παπαδάκη. Ἀπ. ὁ κ. Γ. Παπαβασιλείου, Κοζάνης).

Γυμνάσιον Πυρροβίου.

ΠΑΤΡΑΙ.—Ἐκδρομὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Φ. Ἀρμονίας» καὶ τῆς Μαγδολινάτας ὁ Δεσφός.

ΑΙΓΙΝΑ.—Ἐκδρομὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Φ. Ἀρμονίας» καὶ τῆς Μαγδολινάτας ὁ Δεσφός.

ΛΑΡΙΣΑ.—Ἡ ἀνωτάτη τάξις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. (Ἀποστ. Νίκος, ἐκ Λαρίσης).

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ

Μία σκηνή ενός νέου ιστορικού δράματος, το όποιον έδιδάσθη έσχάτως εις έν εκ των θεάτρων του Λονδίνου.